



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 280/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Миролјуба Томића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубомира Вилотијевића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К број 69/18 од 26.08.2019. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 353/19 од 02.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, и **ПРЕИНАЧУЈУ** правоснажне пресуде Основног суда у Аранђеловцу К број 69/18 од 26.08.2019. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 353/19 од 02.12.2019. године, па се на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП окривљени АА

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

-да је дана ... године око 18,40 часова у улици ... у ходнику ОШ „...“, у ..., напао службено лице у вршењу службене дужности, оштећеног ББ из ..., наставника ... у наведеној школи, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим, поступцима, на тај начин што је након краће вербалне расправе са оштећеним са обе руке ухватио оштећеног за врат, прибио га уз прозор и почео да га дави, тако што је стегао све јаче и јаче и за то време упућивао речи оштећеном: „Знаш да ћу да те удавим барабо једна, хоћеш са мном да се играш, враћај телефон одмах овамо, знаш да ћу те битанго једна наћи у Крагујевцу и да ћу те убити“, након чега се оштећени повукао уназад и отргао, из руку окривљеног и клекнуо на колена, с обзиром да је губио свест, па му је том приликом окривљени упутио речи: „Сећаш се како си јој курвински дао четворку на крају године“, након чега је оштећени устао и кренуо низ степенице, док је окривљени ишао за њим и све време понављао речи: „Хоћеш да вратиш телефон или не“, којом приликом је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду огуљотине обе стране врата, а био је свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

-чиме би извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К број 69/18 од 26.08.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Наведеном пресудом оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу у целисти, а окривљени АА је обавезан да плати суду на име трошкова паушала износ од 5.000,00 динара, да плати Основном јавном тужиоцу у Аранђеловцу на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава тужилаштва износ од 13.449,00 динара и да плати оштећеном ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 63.750,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 353/19 од 02.12.2019. године одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу и окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Аранђеловцу К број 69/18 од 26.08.2019. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Љубомир Вилотијевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и утврди да у конкретном случају није било основних елемената кривичног дела из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени осуђен или да побијане пресуде укине и врати на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да пасивни субјект кривичног дела из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ не може бити наставник, јер по закону (члан 112. КЗ) наставник нема статус службеног лица, као и да радње за које је окривљени оглашен кривим нису извршене при вршењу службене дужности, већ када је оштећени завршио са додатном наставом, кренуо кући и када није држао наставу, па је побијаним пресудама учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 323. КЗ (који је био у примени од 11.09.2009. године до 30.11.2019. године и који је важио у време извршења кривичног дела) која инкриминише кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности и то ставом 1. прописано је да ће се онај ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности казнити затвором од 3 месеца до 3 године, а ставом 2. истог члана, да ће се ако је при извршењу кривичног дела из става 1. тог члана службеном лицу нанесена лака телесна повреда или прећено употребом оружја, учинилац казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописано је да се службеним лицем, између осталог, сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту коме је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. Кривичног законика прописано је у глави двадесет деветој Кривичног законика која обухвата кривична дела против државних органа.

Из изреке пресуде произилази да је оштећени ББ наставник у основној школи и да је у тој школи нападнут од стране окривљеног АА, при чему је задобио лаке телесне повреде уз претње, а у вези са својим професионалним поступањем у настави.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају оштећени као наставник у основној школи, није државни орган, нема овлашћења да одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу, па се не може сматрати службеним лицем у смислу одредбе члана 112. став 3. тачка 3. Кривичног законика.

Како се дакле у конкретном случају не ради о нападу на службено лице у вршењу службене дужности, јер оштећени нема својство службеног лица, по налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА не стичу се битни елементи кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, а што је потврдио и другостепени суд, па су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је окривљеног АА ослободио од оптужбе, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело применом одредбе члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1) ЗКП.

Из изнетих разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић